

Kāpēc jātrenē sejas muskuļi?

Ja bērna sejas muskulatūra nav pietiekami attīstīta, tad mēle, vaigi, žoklis nav gatavi daudzu skaņu izrunai. Tas galvenokārt saistīts ar mazu bērnu ēdināšanas tradīcijām - aizvien lielāku nozīmi mazu bērnu ēdienkartē ieņem putras un biezeņi no bērnu pārtikas klāsta, kas ir ļoti sasmalcināti. Ēst ir viegli - nav jāsaķoļā; jāizpilda vien rīšanas kustības. Sejas muskuļi šādu ēdienreīžu laikā netiek nodarbināti, tāpēc tie nespēj pilnvērtīgi attīstīties. Kad bērns gribētu savu runu veidot sarežģītāku, viņš to nespēj - sejas muskuļi ir pārāk vārgi. Ir vērts pavērot, cik sparīgi kustas 1,5-2 gadus veca bērna mute, kad viņš grauž burkānu. Tieši šīs kustības nepieciešamas raitai sarunas prasmei.

Tāpēc svarīgi ir ar bērnu runāt, spēlēt ar viņa pirkstiņiem, kopīgi skatīties, lasīt grāmatas, mierīgi pārspriest redzēto, piedzīvoto, rāmi paskaidrot bērnam nesaprotamo.

Valodas attīstīšanai ir svarīgi sociālie kontakti no 2 gadu vecuma. Ar bērnu jārunā - īsiem, lēniem teikumiem, jālieto pareizi vārdi(kaķis, nevis ņau). Ar mazuli jābūt acu kontaktam, tas jāuzmundrina, jārada vēlme kontaktēties.

Atcerēsimies, ka emocionālais klimats, kurā bērns dzīvo, ir noteicošais faktors viņa valodas attīstībā! Mīloši vecāki, saprotoši apkārtējie ir labākie mazā cilvēka palīgi pasaules saprašanā un izzināšanas procesā!

Rotaļas pie spoguļa

Tās labi trenē vaigu, žokļu un lūpu muskulatūru. Mamma vai tētis ar mazuli pieiet pie liela spoguļa un izpilda dažādus vingrinājumus, piedāvājot bērnam atdarināt.

Vairāk sarunāties ar mazo

Iespējams pieaugušais, kas ar bērnu ir kopā lielāko dienas daļu, par maz ar viņu sarunājas - varbūt bērnam nepieciešams vairāk dzirdēt pareizu, skanīgu valodu. Pat klučus var likt, nevis klusējot, bet gan komentējot savas darbības, var skatīties pa logu un mazajam stāstīt, ko viņš redz: "Ārā vējš pūš - ššš", "Lietus līst-pak, pak..."

Pablēnoties kopā ar bērnu

Uz šķīvja uzliek kādu gardumiņu un ļauj to bērnam nolaizīt ar mēli. Var padraiskoties arī šādi - uz šķīvja uzliek mazu gabaliņu saldā sieriņa vai rozīni, un mazajam tā jāiedabū mutē ar pašu mēles galiņu. Domājot par mēlītes lokanību, vēlams našķoties ar saldējumu uz kociņa, jo to var laizīt ar mēli.

Dot bučas

Lielākus bērnus var rosināt dot bučas ritmā (līdzīgi kā ar plaukstām sit ritmu, to var pamēģināt darīt ar lūpām) mazāki bērni var dot buču tētim, pēc tam mammai, tad mīļajam lācītim.

Izvēlēties spēles, kurās bērns varētu trenēties izrunāt līdzskaņus P,B,Č,Ž,Š.

Šīs skaņas nepieciešamas lūpu attīstībai un veicina to slēgšanos. Ja bērns vēlas spēlēt ar mašīnām, dzīvniekiem, arī mamma vai tētis var paņemt kādu auto un braukt pa paklāju, rūcot, pīpinot, izsaucoties: "Bams!", dūcot un atdarinot citas skaņas.

Splaudīties

To gan varēs tikai ar lielāku bērnu - pie mēles pielipina papīriņu un cenšas to nospļaut nost.

Lai mums kopīgi izdodas veidot mūsu bērnu valodiņu!